

A la fi, Monika ha començat les vacances. Per a ella són especials de veritat perquè durant les vacances és el seu aniversari. Però... i si ningú se'n recorda? De segur que enguany ningú la felicita... O sí?

Unes veritables vacances

Per a Monika han començat ja les veritables vacances d'estiu. No són com se les imaginava; són molt més boniques.

El pare és el primer que s'alça cada matí, i va a buscar el pa i el diari. Un poc més tard, l'olor de pernil i d'ous caiguts s'escampa per tota la casa i fa pessigolles al nas de Monika. Immediatament salta del llit, completament **deixondida**, i comprova que està un poc més morena que el dia abans. Sembla mentida.

–L'aire de la mar desgasta, has de menjar molt.

Deu ser veritat, perquè ací sempre té gana.

Després d'esmorzar, el dia s'estén davant Monika tan il·limitat com el mar. Lliure com les gavines que volen per damunt la badia, Monika corre tot el dia de casa a la platja i de la platja a casa. El pare s'ha portat feina i baixa a la platja més tard. Aleshores es banya, pren el sol, descansa.

Monika ha fet uns quants amics. Quina llàstima que Sarah i Isabel no siguen ací! Tan bé com s'ho passarien totes tres!

És molt divertit banyar-se al mar; Monika salta les onades cridant com els altres xiquets. A les hores de marea baixa és el moment de buscar petxines i caragols per l'arena. Fan canals i caven forats. Observen com els forats s'omplien d'aigua quan la marea torna a pujar i l'arena es torna tan **tova** que sembla que un s'hi haja d'enfonsar com en un pantà. Aleshores torna a ser el moment de banyar-se i de saltar onades.

És tard, s'ha fet fosc. Monika i el pare han eixit a passejar per les dunes. La lluna plena brilla damunt el mar. Es reflecteix a la superfície de l'aigua com si totes les estrelles hagueren caigut al mar.

I la lluna es veu tan menuda. Monika no entén que tan menuda com sembla, puga governar el mar, tan immens. El pare acaba d'explicar-li que les mareas depenen de la lluna.

I si el pare no s'ha recordat que hui és l'aniversari de Monika?

Però ja el té al costat del llit. Porta una safata plena d'arena amb onze ciris encesos.

–Per molts anys. Has d'apagar-los d'un bufit. Au!

Monika bufa ben fort. Ha apagat tots els ciris de colp, això vol dir que tindrà una llarga vida. Però l'arena ha volat en totes les direccions. Hi ha arena damunt el llit, per terra; també n'hi ha anat als ulls.

–Quina feinada –diu la senyora Petersen, i va a buscar la granera i la pala. Després diu rient:

–Al capdavall, els aniversaris s’han de celebrar com cal.

Ha portat un regal per a Monika. És un tros d’**ambre** a l’interior del qual va quedar presonera una mosca. Això va passar fa milers d’anys, quan l’ambre encara era resina líquida.

La senyora Petersen li assegura solemnement que qualsevol pot trobar encara hui trossos d’ambre a l’arena; només cal saber-los buscar.

Monika mostra la pedra als altres xiquets i tots comencen a remenar l’arena. Potser la gent que viu per ací tindrà més bona vista, perquè ells no troben res més que petxines, caragolets i plomes de sépia, com sempre. Però això no és poc. Monika ja en té tota una col·lecció de les mides i els colors més diversos.

Més tard fan un castell d’arena entre tots. Aplanen les parets de la muralla amb les pales i després les adornen amb algues i petxines. De sobte s’alça el vent. De primer és una brisa lleugera, però molt prompte bufen ratxes fortes. Sobre la superfície fosca de l’aigua es formen xicotetes línies d’escuma; el mar va llepant l’arena cada vegada més amunt i al cap de poc temps, convertit ja en un monstre bramulant, s’empassa el castell en un tres i no res.

S’ha fet fosc i la tempesta continua assotant el mar i les dunes que envolten la caseta. El pare encén el foc de la llar; posa papers de diari i al damunt hi apila branqueta fina i després branques més grosses. Les flames grogues, taronges i blaves comencen a enfilarse pel munt de fusta. De tant en tant salta una espurna, com un coet minúscul. Monika no es cansa de mirar aquest espectacle.

SUSANNE KILIAN

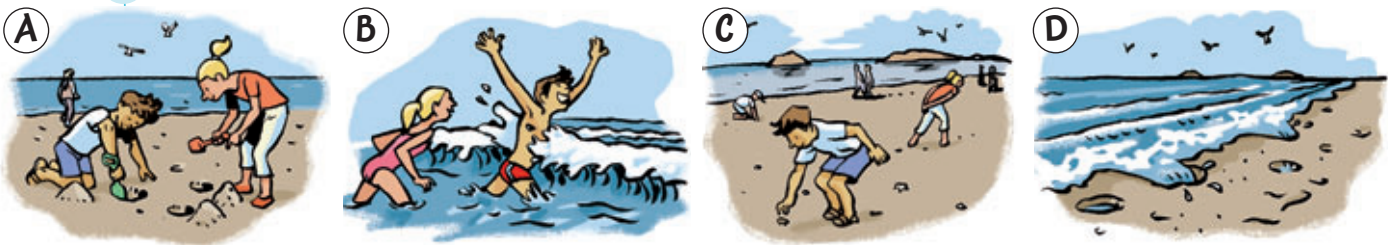
Mare lluna. Editorial Cruïlla

1 Contesta les preguntes següents.

- On està passant Monika les vacances d’estiu? Amb qui?
- Què fa cada un d’ells de matí abans d’anar a la platja?

2 Explica què fan Monika i els seus amics i si passa durant la marea alta o baixa.

3 Per què creia Monika que son pare i la senyora Petersen s’havien oblidat del seu aniversari? Explica quines dues sorpreses li esperen al final.

4 Amb què es compara en el text el mar durant la tronada?

- Amb un llop udolador que tira a terra d’una bufada el castell d’arena.
- Amb un monstre bramulant que s’engul el castell d’arena.
- Amb un nan saltador que xafa el castell d’arena.

5 Amb qui t’agrada celebrar el teu aniversari? Digues quin ha sigut el regal d’aniversari que més il·lusió t’ha fet i explica per què et va agradar tant.